

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1264/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.134/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő (Kálmán és Társai Ügyvédi Iroda, képviseli: Dr. Zsiros Krisztina ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.134/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei a rendelkezésre álló iratok alapján a következőképpen foglalhatók össze.
- [3] A Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: alperes) a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: MNBtv.) 90. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján piacfelügyeleti eljárást indított annak megállapítására, hogy a kibocsátó gazdasági társaság által kibocsátott részvényekkel végrehajtott tőkepiaci tranzakciók esetén a 2014. április 16-i Európai Parlament és Tanács 596/2014/EU rendelet (a továbbiakban: MAR rendelet) 8. cikkében leírt és a 14. cikkében tiltott bennfentes kereskedelemről szóló rendelkezései sérültek-e. Az alperes 2021. február 9. napján az indítványozó lakóhelyén helyszíni ellenőrzést tartott. A piacfelügyeleti eljárás eredményeként hozott határozatában az alperes az indítványozót a bennfentes kereskedelem tilalmára vonatkozó jogszabályi rendelkezések megsértése miatt 64 000 000 Ft piacfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte, és megtiltotta a bennfentes kereskedelemre vonatkozó jogszabályi rendelkezések ismételt megsértését.
- [4] Az indítványozó az alperes határozatával szemben keresetet terjesztett elő, melyben az alperes határozatának megsemmisítését, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. A Fővárosi Törvényszék 108.K.701.082/2022/18. számú ítéletével az

alperes határozatát a piacfelügyeleti bíróság megfizetésére kötelező részében megsemmisítette, az alperest e körben új eljárásra kötelezte, egyebekben a keresetet elutasította. Az ítélet szerint az alperes helytállóan állapította meg, hogy az indítványozó a bennfentes kereskedelem tilalmáról szóló jogszabályi rendelkezéseket megsértette, a bíróság alkalmazásának jogalapja fennállt. Az elsőfokú bíróság az indítványozó MNBtv. 90/A. § (3) bekezdésére való hivatkozását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 43. § (1) bekezdése alapján tiltott keresetkiterjesztésnek minősítette, mert az indítványozó keresetlevelében nem utalt a rendelkezés sérelmére, nem vitatta, hogy a 2021. február 9-én végzett helyszíni ellenőrzés valójában helyszíni kutatás lenne, amihez szükség lett volna bírói engedély beszerzésére. Ezt csak az első tárgyalást követően előterjesztett írásbeli nyilatkozatában adta elő. Az indítványozó keresetében előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését kérte, melyet az elsőfokú bíróság – az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSz.) 267. cikkére és az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) gyakorlatában kialakított *acte claire*-doktrínára hivatkozva – szükségtelennek talált, mert nem merült fel kétsége az uniós jog értelmezését illetően.

- [5] A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.180/2023/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [6] A Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján a Fővárosi Ítéltábla ítéletét a támadott, Kfv.VI.35.134/2024/6. számú ítéletével hatályában fenntartotta. Az ítélet szerint az indítványozó keresetindítási határidőn túl előterjesztett új hivatkozása a Kp. 43. § (1) bekezdése értelmében tiltott keresetkiterjesztésnek minősül, az eljáró bíróságok jogszerűen mellőzték annak érdemi elbírálását. A Kúria vizsgálta az indítványozó hivatkozását, melyben az MNBtv. 90/A. § (3) bekezdése körében, a – hivatalból figyelembe veendő – semmisség érdemi vizsgálatának mellőzését tartotta sérelmesnek. A Kúria szerint a Fővárosi Ítéltábla helytállóan állapította meg, hogy a Kp. 85. § (3) bekezdése alapján figyelembe vehető semmisségi okot az indítványozó nem tudott megjelölni. Az MNBtv. utaló szabályának hiányában az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 123. § (1) bekezdés *h)* pontja nem volt alkalmazható. A Kúria megállapította azt is, hogy az indítványozó alaptalanul állította a bennfentes kereskedelem, tisztességtelen előny fogalmi elemeinek eljáró bíróságok általi téves értelmezését, illetve ezekkel összefüggésben az ítéletek jogszabálysértő voltát. A Kúria az előzetes döntéshozatalra irányuló indítványra előadott indokolása szerint az EUB 1982. október 6-i SRL CILFIT ítéletében [C-283/81, EU:C:1982:267 (a továbbiakban: CILFIT-ügy)] „kifejtett esetköröket vizsgálva előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére okot adó körülményt nem tárt fel, mivel annak értékelése, hogy a felperesi [indítványozói] magatartás a bennfentes kereskedelem tilalma alá esik-e,

minősítési és jogalkalmazói kérdés, nem pedig az EUB-ra tartozó jogértelmezési probléma”.

- [7] 1.2. Az indítványozó az előzményeket követően benyújtott és kiegészített alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének (tisztességes hatósági eljáráshoz való joga), XXVIII. cikk (1) bekezdésének (tisztességes bírósági eljáráshoz való joga), valamint – tartalmilag – XXVIII. cikk (7) bekezdésének (jogorvoslathoz való joga) sérelmét állítja az alábbiak szerint.
- [8] Az indítványozó tisztességes hatósági eljáráshoz való joga sérelmét abban látja, hogy az alperes megsértve az Ákr. jogszerűségének elvét a helyszíni kutatás szigorú eljárási szabályait megkerülte, és az ügyfél részére a helyszíni kutatás esetére biztosított garanciákat nem tartotta be. Az indítványozó panaszában kiemelte, hogy a hatósági eljárásban a bizonyítékok döntő többségét a helyszíni kutatás során szerezték be. Az indítványozó az eljárási cselekmények minősítése körében a tiltott keresetkiterjesztésre, a semmisségi ok fennálltára tett bírósági megállapításokat sérelmezi. A bírósági jogértelmezés eredményeként az alperes által – az indítványozó megítélése szerint – bírói engedély nélkül végzett helyszíni kutatás következmények nélkül maradt, az indítványozónak nem volt lehetősége a helyszíni kutatás jogszerűségének érdemi vitatására, az indítványozó jogorvoslathoz való joga formálissá vált. Az indítványozó szerint fennáll a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség azáltal, hogy az MNBtv. az előzetes bírói engedély hiányának jogkövetkezményét sem annak felhasználhatósága, sem pedig a semmisség körében nem szabályozza.
- [9] Az indítványozó szintén nem tartja a tisztességes hatósági és bírósági eljárás követelményének megfelelőnek, hogy a jogsértés tárgyaként egy – álláspontja szerint – nem megfelelően tisztázott fogalmat, nevezetesen a piaci integritást jelöltek meg.
- [10] A Kúria az információs előny, a bennfentes információ és bennfentes kereskedelem fogalmát tévesen értelmező, a MAR rendelet preambulumaát figyelmen kívül hagyó másodfokú ítéletet tévesen hagyta helyben. Az indítványozó szerint a Fővárosi Ítéltábla jogellenesen minősítette cselekményét a MAR rendelet által tiltott tényállás alá eső magatartásnak, a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria ítélete is megalapozatlan.
- [11] Az indítványozó hivatkozott még a törvényes bíróhoz való jogának megsértésére, mert a Kúria nem fordult az EUB-hoz, holott arra kötelezettsége lett volna. A Kúria ezt a döntését helytelen, az indítványozói érveket meg nem válaszoló, „egy mondatos” indokolásával érdemben nem támasztotta alá, az indítványozó részletes okfejtésére az EUB CILFIT-ügyben megfogalmazott kritériumok tekintetében nem reagált. Ezért sérült az indítványozó indokolt bírói döntéshez való joga is.
- [12] Az indítványozó előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését az Alkotmánybíróságtól is kérte.

- [13] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt formai és tartalmi követelményeknek. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [14] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett bírósági döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül nyújtható be. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria ítéletét 2025. február 25-én vette át. Az indítványozó jogi képviselője útján az alkotmányjogi panaszát 2025. április 28-án, határidőben nyújtotta be. A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.
- [15] Az indítványozó a perben felperes volt, az ügyben érintettnek és jogosultnak is tekinthető, jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [16] 2.2. Az indítványozó ugyan formálisan nem kérte a jogalkotói mulasztás megállapítását, de panaszában a hiányos jogi szabályozásra, továbbá a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennálltára hívta fel az Alkotmánybíróság figyelmét. Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata alapján az Abtv. 46. § (1) és (2) bekezdései a jogalkotói mulasztás megállapítását az Alkotmánybíróság által hatáskörei gyakorlása során hivatalból alkalmazható jogkövetkezményként szabályozza, így annak indítványozására senki nem jogosult (lásd: 3217/2015. (XI. 10.) AB végzés, Indokolás [16]).
- [17] 2.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglaltakat.
- [18] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem feltételeinek megfelel. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezéseket [a) pont]; kifejtette az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [b) pont]; megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [c) és d) pont]; tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, illetve kifejezett kérelmet tartalmaz a támadott bírói döntés megsemmisítésére [e) és f) pont].
- [19] 3. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását (erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]). A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

- [20] 3.1. Mindenekelőtt kiemelendő, hogy az Alkotmánybíróság „következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető, gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta »szuperbíróságként«, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el” {lásd például: 3049/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [39]; 1341/2026. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [31]}.
- [21] 3.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmét érvelésében összekötötte a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmével, valamint a jogorvoslathoz való joga érvényesülésének hiányával. Az indítványozó álláspontja szerint az alperes garanciákat sértő eljárása jogszerűségének érdemi vizsgálatára a bírósági jogértelmezés következtében nem volt lehetősége. Az indítványozó esetében a tisztességes eljárás egy lényeges garanciális eleme ténylegesen nem érvényesült, mert az indítványozó az eljárás sajátossága miatt az előzetes bírói engedély hiányáról csak a védiratból értesült, az MNBtv. pedig nem tartalmaz a semmisségre vonatkozó rendelkezést a bírói engedély hiánya estére.
- [22] Az Alkotmánybíróság jogorvoslathoz való jogra fennálló következetes gyakorlata szerint „az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében követelmény a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségének biztosítása {35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}. [...] További követelményként határozta meg az Alkotmánybíróság a jogorvoslat ténylegességét, vagyis azt, hogy a jogorvoslati fórum képes legyen a jogsérelem orvoslására, amelynek értelmében egyrészt követelmény, hogy a jogorvoslati fórumrendszer igénybevételét ne gátolják jogszabályi előírások, másrészt, hogy milyen a jogorvoslat terjedelme, azaz teljeskörűsége, illetve korlátozottsága {2/2013. (I. 23.) AB határozat, Indokolás [35], [37]; 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [82]}” {3304/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [38]–[39]}.
- [23] Az indítványozó számára a jogorvoslat igénybevételének lehetősége biztosított volt, jogorvoslati kérelmet elő is terjesztett. Nem következik a jogorvoslathoz való jogból, „hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat

a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják” {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]}.

- [24] Az eljárt bíróságok – így a támadott ítéletet hozó Kúria – az indítványozó jogorvoslati kérelmeit megvizsgálták, és az egyedi ügy körülményeit is szem előtt tartó, egyértelmű indokolást adtak elő arra, hogy az indítványozó MNBtv. 90/A. § (3) bekezdésére alapított hivatkozása érdemben miért nem volt vizsgálható, annak mellőzése miért volt jogszerű. Az indítványozó szintén választ kapott a jogorvoslati kérelmeiben (fellebbezésben, felülvizsgálati kérelemben) a semmisség hivatalból történő figyelembevételének hiányára előadott érvelésére (Fővárosi Ítéltábla ítélete, Indokolás [50]; Kúria ítélete, Indokolás [87]–[91]).
- [25] A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye – egyebek mellett – azt az elvárást támasztja a bírói döntésekkel szemben, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelenő érvek mennyiben megalapozottak, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az ügy érdemi, lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}.
- [26] Az indítványozó kérelme ezen elemében alkotmányossági problémát nem tárt fel, hanem a bírói jogalkalmazói tevékenység körébe tartozó kérdéseket vitatott, mely kérdésekre a fentiek szerint az alkotmányos követelményeknek megfelelően, indokolt választ kapott.
- [27] 3.3. Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogán belül kifejezetten hivatkozott a törvényes bíróhoz, illetve az indokolt bírói döntéshez való joga sérelmére az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének elmaradása miatt. Az indítványozó a kezdeményezés mellőzését a Kúriát terhelő kezdeményezési kötelezettséggel ellentétesnek, a Kúria indokolását pedig elégtelennek tartja.
- [28] Az Alkotmánybíróság 26/2015. (VII. 21.) AB határozatban megállapította, hogy azt a „bíróságot tekinti az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére köteles bíróságnak, amelynek ügydöntő határozata ellen nincs helye további hazai jogorvoslatnak” (Indokolás [26]). Az Alkotmánybíróság az EUB álláspontját osztotta, és „az előterjesztési kötelezettséget nem tekinti automatikusnak és feltétlennek. A tagállami bíró mérlegelési jogkörébe tartozik tehát annak eldöntése, hogy előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményez, avagy sem” (Indokolás [29]).
- [29] Az alkotmánybírósági gyakorlat a CILFIT-ügyben az EUB által megállapított előzetes döntéshozatali eljárás mellőzési indokokat alkotmányossági kérdéssé alakította át. „[A]z adekvát indokolás meglétének vizsgálata már alkotmánybírósági hatáskör, elmaradása felvetheti a XXVIII. cikk (1) bekezdés sérelmének kételyét {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [28]}” {3486/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [30]}. Az

indítványozó ügyében azonban alkotmányjogi jelentőségű probléma a kellő indokolás meglétét illetően nem merült fel.

- [30] Az ítélet indokolása szerint a Kúria a CILFIT-ügyben kifejtett esetkörök vizsgálatára utalva nem tárt fel olyan körülményt, amely okot adott volna az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére. A Kúria ítéletében kifejtette, hogy annak értékelése, hogy az indítványozói magatartás a bennfentes kereskedelem tilalma alá esik-e, „minősítési és jogalkalmazói kérdés, nem pedig az EUB-ra tartozó jogértelmezési probléma” (Kúria ítélete, Indokolás [103]). A Kúria – a korábban eljárt, és a hivatkozott jogszabályok EUB általi értelmezését, így az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését a döntéshozatalhoz szükségtelennek tartó bíróságokhoz hasonlóan – kellő indokát adta annak, miért nem kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárást. A Kúria ítéletének érdemi vizsgálatára alapot adó körülményt az Alkotmánybíróság nem észlelt. Mindemellett kiemelendő, hogy az indokolás tartalmi felülbírálatába az Alkotmánybíróság nem bocsátkozhat, mert következetes gyakorlata szerint „[m]ég az előzetes döntéshozatali eljárások kezdeményezésének szakjogi kérdéseiben sem foglal állást” {lásd: 3392/2020. (X. 29.) AB végzés, Indokolás [20]; 3208/2020. (VI. 11.) AB végzés, Indokolás [37]; 3290/2021. (VII. 7.) AB végzés, Indokolás [33]; 3472/2021. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [6]; 3094/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [24]; 3120/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [24]}.
- [31] 3.4. A vizsgált ügyben az indítványozó piaci integritás fogalmával, a MAR rendelet preambulumaának figyelmen kívül hagyásával, és annak téves értelmezésével kapcsolatos érvelése valójában az indítványozó számára kedvezőtlen hatósági és bírósági döntések kritikáját tartalmazza.
- [32] A MAR rendelet értelmezésére, a bírósági eljárásban előadott indítványozói kifogásokat – végső soron – a Kúria érdemben, részletes indokolás mellett vizsgálta (Kúria ítélete, Indokolás [98]–[102]). Az Alkotmánybíróság kiemelt gyakorlata alapján a tényállás megállapítása és a jogszabályok értelmezése nem tartozik a hatáskörében, az indítványozó az alkotmányjogi panasz ezen elemében alkotmányossági problémát nem tárt fel. Az, „hogyan az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést tévesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek” {3416/2023. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [33] 3.5. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmazott meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem vetette fel. Ezért az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadási feltételeknek nem felel meg.

- [34] 4. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján, az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Abtv. 27. §-a szerinti panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.
- [35] 5. Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata szerint az Alaptörvényből „levezethető az Alkotmánybíróság előzetes döntéshozatali eljárás-kezdeményezési jogosultsága is” {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [26]; hivatkozza még például: 3055/2024. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [30]}. Az EUMSz. 267. cikke értelmében az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének egyik feltétele az, hogy az eljáró bíróság úgy ítélje meg, hogy „ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére”.
- [36] Figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz visszautasításáról határozott, és a döntésének meghozatalához az uniós jog értelmezésére nem volt szükség, az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy jelen esetben nem teljesültek az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének EUMSz. 267. cikkében rögzített feltételei.

Budapest, 2026. szeptember 15.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró